

SEVERIN ŠALI

DOLENJSKA NOČ

Nad Krko so vrbe sklonile
se v tiho zasanjano noč
in mehko, ko da bi prosile,
mežikajo lučke iz koč.

Že mesec žari nad gorami,
v spomine smo davne zajeti,
stvari zdaj živé, vsi predmeti
so v dobrem pogovoru z nami.

Na polju seména zorijo
in veter prinaša vonjavo
od zemlje zorane; bežijo
že bele meglé nad planjavo.

Zdaj fantje so v zboru zapeli
dekletom pod okni na vasi.
Toplo smo nocoj zaživali,
mladostni se vračajo časi.

SEVERIN ŠALI

PRIJATELJU, KO JE UMIRAL ...

In bil je dan, kakor so mnogi drugi,
poletni dan, poln sonca in vročine,
oblački jadrali so čez planine,
nemirno potok žuborel je v strugi.

Šumel je gozd, se kregali vaščani,
prinašal veter vonj je od otave,
pastir je vriskal, mukale so krave,
po cesti šli in peli so cigani.

Iz veže jok, šepet, kipenje iz lonca,
pod oknom dete se igra in smeje,
zdravnik zamišljen bitje žile šteje,
on tih, potrtni leži in čaka konca.

Neznano lega nanj, mu grlo davi,
in ve, da kmalu moral bo umreti...
Tegà ne more, noče razumeti.
Tako rad skakal bi in pel v dobravi.

Potem so mu prinesli križ, prižgali sveče
in položili ga med rože bele,
sklenili mu roké negibne, vele,
otožna luč od sveč na njih trepeče.

— — — — —
In bil je dan, tak kakor mnogi drugi,
pastir je vriskal, peli so cigani...
Prihajali kropiti so ga vaščani
in ni bil več, kar še bili so drugi.

VINKO BELIČIČ

STELJNIKI

I

Vidove megle so porjavile in strle pšenico. Bila je slaba žetev kakor že dolgo ne. Ob mlatvi so se vasi kopale v dušljivem prahu. Mlatilnica je pekotala od jutra do večera, metala na eni strani črnkasto, zlomljeno slamo, na drugi pa luščila drobno zrnje in pleve. Nato so se oglasile vejalnice in pičli pridelek je bil spravljen.

A cigan Miko Hudorovič si ni ob vsem tem delal nobenih skrbi. Niso ga vznemirjale škodljive pomladanske megle in pozne slane, poletne suše in nevihte, dolga jesenska deževja in zgodnji sneg, zimski zameti in mraz. Ni se vpraševal, kaj bo jutri jedel, kje spal, kam pojde pojutrišnjem. Ni sejal ne žel, pa je vendarle zadnjo pomlad dovršil dva in dvajset let. In še kako lep je bil! Gosti, črni lasje so se mu kovinsko blesteli, velike temnorjave oči so samozavestno gledale